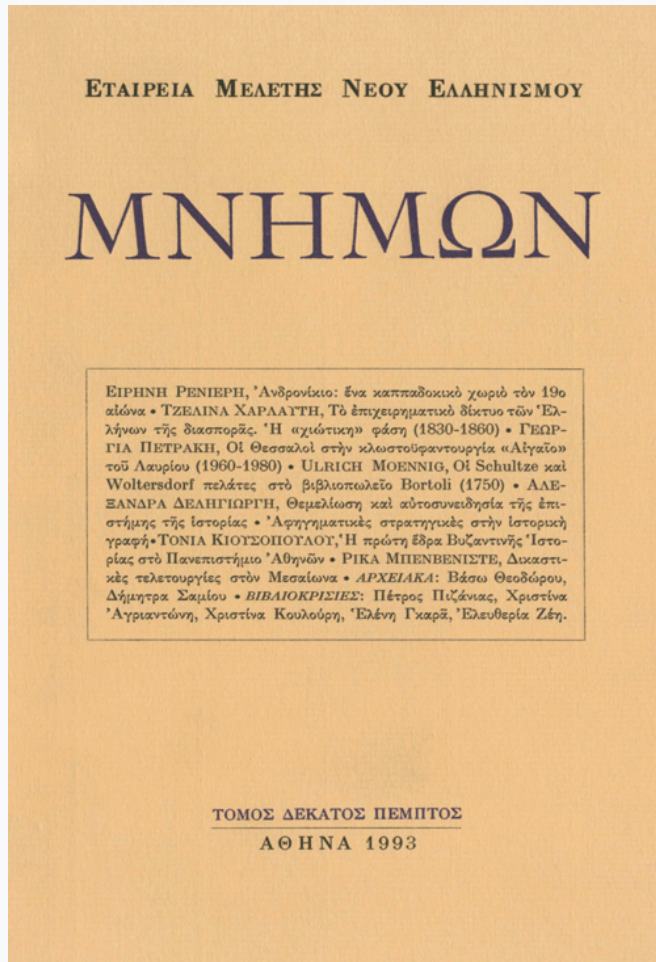


## Μνήμων

Τόμ. 15 (1993)



### ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΜΑΓΙΕ ΣΤΗΝ ΚΕΑ

ΒΑΣΩ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

doi: [10.12681/mnimon.482](https://doi.org/10.12681/mnimon.482)

### Βιβλιογραφική αναφορά:

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Β. (1993). ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΜΑΓΙΕ ΣΤΗΝ ΚΕΑ. *Μνήμων*, 15, 307-310.  
<https://doi.org/10.12681/mnimon.482>

# ΑΡΧΕΙΑΚΑ

## ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΜΑΓΙΕ ΣΤΗΝ ΚΕΑ

Τò 1986, στη διάρκεια εκκαθαριστικῶν ἐργασιῶν πὺ ἐγιναν στὸ κτίριο τοῦ ἐγκαταλειμμένου ἐργοστασίου τῆς Ἑμαγιέ στὴν Κορησσία τῆς Κέας, ἤρθε στὸ φῶς τὸ ἀρχεῖο τῆς βιομηχανίας πὺ λειτουργοῦσε ἐκεῖ ἀπὸ τὸ 1927 μέχρι τὸ 1957 ὡς ἀνώνυμη ἐταιρεία μὲ τὴν ἐπωνυμία «Ἑλληνικὴ Βιομηχανικὴ Ἑταιρεία εἰδῶν Ἑμαγιέ καὶ Μεταλλουργίας». Καθὼς τὸ ἐργοστάσιο εἶχε μείνει ἀφύλακτο γιὰ 30 περίπου χρόνια, οἱ φθορὲς πὺ εἶχε ὑποστῆ τὸ ἔντυπο ὑλικὸ ἀλλὰ καὶ τὰ ἐργαλεῖα, τὰ σκευὴ καὶ τὰ καλούπια ἦταν σημαντικῆς. Οἱ τοῖχοι καὶ ἡ στέγη τοῦ κτιρίου, τὸ ὁποῖο κρίθηκε διατηρητέο ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ γιὰ τὴ συμβολὴ του στὴν ἔρευνα τοῦ βιομηχανικοῦ πολιτισμοῦ, εἶχαν ἀποφιλωθεῖ γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς οἰκοδομικὰ ὑλικά.

Ἡ διάσωση τοῦ ἀρχείου ὑφείλεται στὸ ἐνδιαφέρον τοῦ τζιῶτη ἐκδότη Νίκου Δαλαρέτου, ὁ ὁποῖος φρόντισε γιὰ τὴ μεταφορὰ τοῦ ὑλικοῦ πὺ εἶχε ἀπομείνει σὲ ἀσφαλὲς μέρος, τὴν ταξινόμηση καὶ τὴν ἐκδοση τοῦ καταλόγου του\*. Παράλληλα ἐνδιαφέρθηκε νὰ ἐμπλουτίσει τὸ ἀρχεῖο συγκεντρώνοντας ἀντικείμενα, προϊόντα τοῦ ἐργοστασίου, σχέδια καὶ προφορικῆς μαρτυρίες. Οἱ τελευταῖες δὲν ἦταν δύσκολο νὰ ἀναζητηθοῦν. Γιὰ τὴν ὀλιγάνθρωπη τζιῶτικη κοινότητα τοῦ μεσοπολέμου, ἡ λειτουργία μιᾶς βιομηχανίας πὺ ἀπασχολοῦσε 250 ἐργάτες καὶ 50 τεχνικοὺς καὶ ὑπαλλήλους, ἔπαιξε σημαντικὸ ρόλο στὴν οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ τοῦ νησιοῦ. Τὸ κλείσιμο τῆς Ἑμαγιέ ταυτίστηκε στὴ συνείδηση τῶν ντόπιων μὲ τὴ μετανάστευση καὶ τὴν ἐρήμωση τοῦ νησιοῦ. Ἐν τούτοις οἱ τεχνικῆς δεξιότητες πὺ ἀποκτήθηκαν στὴ βιομηχανία ἐσφαλτωμένων εἰδῶν ὀδήγησαν πολλοὺς τεχνίτες νὰ ἐπιχειρήσουν μικρῆς βιοτεχνίες στὴν Ἀθήνα τὴ δεκαετία τοῦ 1960. Χάρης στὴν Ἑμαγιέ, οἱ Τζιῶτες ἀπέκτησαν τὴν εἰδίκευση τοῦ σμαλτουργοῦ, τεχνικὴ ἄγνωστη στὴν Ἑλλάδα μέχρι τὸν μεσοπόλεμο.

Τὸ ἐργοστάσιο παρήγαγε ἐσφαλτωμένα οἰκιακὰ σκευὴ εὐρείας κατανάλωσης, ἰδιαίτερα τὴν περίοδο τοῦ μεσοπολέμου, ἐπιγραφές, πινακίδες καὶ διαφημίσεις, ἠλεκτρικῆς συσκευῆς (μεταπολεμικὰ κυρίως), φανοὺς θυέλλης καὶ διάφορα μικροαντικείμενα προσωπικῆς χρήσης, ἀκόμη καὶ εἰκόνες. Τὴν περίοδο 1936-1942 ἡ παραγωγή ἐπεκτάθηκε καὶ στὸ χῶρο τῆς πολεμικῆς βιομηχανίας,

---

\* Ἡ ταξινόμηση ἐγινε ἀπὸ τὴν ὑπογράφοσα τὸ διάστημα 1990-1992. Ὁ κατάλογος τοῦ ἀρχείου προβλέπεται νὰ ἐκδοθεῖ τὸ 1994 ἀπὸ τὴς ἐκδόσεις Βουρκαριανή.

ὅταν ἡ Ἐμαγιέ πῆρε τὴν κρατικὴ παραγγελία γιὰ τὰ κράνη καὶ τὰ παγούρια τοῦ στρατοῦ. Τὸ 1940-1941 λειτούργησε τὸ ὀβιδουργεῖο τῆς Ἐμαγιέ στὸ Λαύριο, τὸ ὁποῖο πούληθηκε τελικὰ στὸν Ἀθ. Μποδοσάκη.

Ἡ πορεία τῆς ἐπιχείρησης δὲν ἦταν εὐθύγραμμη. Ἡ Ἐμαγιέ δημιουργήθηκε τὸ 1927 μὲ ἑλληνικὰ καὶ ξένα κεφάλαια σὲ μιὰ πρωτότυπη γιὰ τὰ ἑλληνικὰ δεδομένα συγκυρία. Μὲ πρωτοβουλία ἐνὸς τζιῶτη μεγαλοκτηματία, τοῦ Ι. Γλεοῦδη καὶ τῶν ἐμπόρων-εἰσαγωγέων οἰκιακῶν σκευῶν ἀπὸ τὶς χῶρες τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης Ἀ/φῶν Παπαδάτου, ἀγοράστηκε ὁ μηχανολογικὸς ἐξοπλισμὸς μιᾶς πτωχευμένης αὐστριακῆς βιομηχανίας ἐσφαλτωμένων εἰδῶν, τῆς Titania-Werke, καὶ μεταφέρθηκε στὴν Κορησσία. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἐξοπλισμὸ μεταφέρθηκε καὶ ἡ τεχνολογία. Μέρος τῶν μετοχῶν ἀγοράστηκε ἀπὸ τὸν S. Wachtel, Τσέχο μηχανολόγο, ἐφευρέτη μιᾶς εἰδικῆς τεχνικῆς σφαλτώσεως, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε τὸν τεχνικὸ σχεδιασμὸ καὶ τὴ διεύθυνση τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας. Μαζί του ἐγκαταστάθηκαν στὴν Τζιά καὶ 6 Τσέχοι ἀρχιτεχνίτες ποὺ ἀνέλαβαν νὰ διδάξουν τὴν τεχνικὴ τῆς σφάλτωσης στοὺς ἐργάτες, μικρασιάτες πρόσφυγες ποὺ εἶχαν ἐγκατασταθεῖ στὴν Τζιά. Κοντὰ στὸ ἐργοστάσιο κτίστηκε καὶ ὁ προσφυγικὸς συνοικισμὸς ἀπὸ τὴν ΕΑΠ τὸ 1930. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα χρόνια λειτουργίας δημιουργήθηκαν προβλήματα στὴν παραγωγή ποὺ ἔφεραν σὲ σύγκρουση τοὺς συνεταιίρους. Ὁ Γλεοῦδης ἀναγκάστηκε νὰ πούλησει τὸ μερίδιό του καὶ νὰ ἀποσυρθεῖ, ἐνῶ ἡ ἐπιχείρηση ἔπαυσε τὸ 1932 γιὰ λόγους ποὺ δὲν στάθηκε δυνατὸν νὰ διερευνηθοῦν.

Τὸ 1933 ἀρχίζει ἡ δευτέρα περίοδος λειτουργίας τῆς Ἐμαγιέ. Σύμφωνα μὲ μιὰ πηγή, ὁ ἔμπορος οἰκιακῶν εἰδῶν καὶ μικρομέτοχος τῆς ἐταιρείας Ἀθ. Κώστας, νοίκιασε τὸ ὑποθηκευμένο στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐργοστάσιο καὶ μὲ τὴν τεχνικὴ ὑποστήριξη τοῦ Μ. Βλάδου, μηχανολόγου τῆς διασποράς, ξεκίνησε τὴν παραγωγή προσλαμβάνοντας τοὺς παλιούς ἐργάτες. Ὁ Μ. Βλάδος ἐγκαινίασε τὰ διακοσμητικὰ σχέδια πάνω σὲ σμάλτο, δοκίμασε τὴν παραγωγή ἠλεκτρικῶν συσκευῶν —ψυγεῖα, κουζίνες, σόμπες, θερμοσίφωνες κ.ά.— ἔκανε προσθήκες καὶ παρήγγειλε νέα μηχανήματα. Σταδιακὰ, ὁ Ἀθ. Κώστας ἀγόρασε τὶς περισσότερες μετοχές καὶ μὲ τροποποίηση τοῦ καταστατικοῦ, τὸ 1942, προστέθηκε τὸ ὄνομά του στὴν ἐπωνυμία τῆς ἐπιχείρησης. Μὲ τὶς παραγγελίες τοῦ στρατοῦ καὶ τὴν ἐπέκταση τῶν ἀγορῶν στὸ ἐξωτερικὸ, ἡ βιομηχανία γνώρισε τὴ χρυσὴ ἐποχὴ τῆς τὸ διάστημα 1936-1942.

Τὴν περίοδο αὐτὴ τὸ ἐργοστάσιο περιελάμβανε τὰ ἐξῆς τμήματα: α) μηχανουργεῖο, στὸ ὁποῖο κατασκευάζονταν τὰ διάφορα σκευῆ ἀπὸ λαμαρίνα· β) μηχανοστάσιο, μὲ τὶς ἐγκαταστάσεις παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος· γ) τρεῖς αἰθουσες μὲ τὶς ἐγκαταστάσεις πλύσεως τῶν προϊόντων μὲ διαβρωτικὰ ὀξέα· δ) τὴν αἰθουσα σφαλτώσεως ὅπου βρίσκονταν καὶ οἱ κλίβανοι ὀπτήσεως. Στὸ ἐργοστάσιο λειτουργοῦσε καὶ ξυλουργεῖο, στὸ ὁποῖο κατασκευάζονταν, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ κιβώτια γιὰ τὴ συσκευασία τῶν προϊόντων, ξύλινα καλούπια καὶ ἐργαλεῖα.

Τὸ σχεδιαστήριο καὶ τὸ τεχνικὸ γραφεῖο στεγάζονταν σὲ ξεχωριστὸ κτίριο. Ἡ παραγωγικὴ διαδικασία ἀποτελεῖτο ἀπὸ δύο στάδια: τὴν κατασκευὴ τῶν ἀντικειμένων ἀπὸ λαμαρίνα καὶ τὴ σμάλτωση. Ἡ παραγωγή τοῦ σμάλτου γινόταν σὲ εἰδικὲς μουφλοκαμίνοις στὸ ἐργοστάσιο. Πρόκειται γιὰ τεχνικὲς πολὺπλοκες πού ἀπαιτοῦσαν λεπτοὺς χειρισμοὺς τοὺς ὁποίους οἱ Τζιῶτες ἐργάτες διδάχτηκαν ἀπὸ τοὺς Τσέχους τεχνικούς. Στὴν Ἑμαγιέ εἶχε υἱοθετηθεῖ ἡ μέθοδος τριπλῆς ὀπτήσεως πού εἶχε ἐφεύρει ὁ S. Wachtel.

Στὰ χρόνια ἀκμῆς, τὸ ἐργοστάσιο ἔπαιξε σημαντικὸ ρόλο στὴν οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ τῶν κατοίκων τοῦ νησιοῦ. Δημιουργήθηκαν σύλλογοι, ἀθλητικοὶ καὶ πολιτιστικοί, καὶ τὸ σωματεῖο ἐργατοτεχνιτῶν, μὲ πλούσια συνδικαλιστικὴ δράση. Ὁ θάνατος τοῦ Ἀθ. Κώστα, τὸ 1947, καθὼς καὶ ἀλλαγὲς στὴ μεταπολεμικὴ πολιτικὴ γιὰ τὴ βιομηχανία, ὀδήγησαν σιγὰ σιγὰ σὲ σωρεία προβλημάτων καὶ τελικὰ στὴν κήρυξη πτώχευσης τὸ 1957. Τὸ 1961, μετὰ ἀπὸ κινητοποιήσεις τῶν τοπικῶν παραγόντων προκειμένου νὰ ἐμποδίσουν τὸ κύμα φυγῆς γιὰ τὴν Ἀθήνα, καὶ ἄκαρπους πλειστηριασμοὺς, ἡ πτωχευμένη ἐπιχείρηση ἀγοράστηκε ἀπὸ τὸν Σ. Ρέστη μὲ τὴν προοπτικὴ νὰ ξαναλειτουργήσει. Ὁ θάνατος ὅμως καὶ τοῦ τελευταίου, ἓνα χρόνο ἀργότερα, ἀκύρωσε καὶ αὐτὴ τὴν προοπτικὴ.

Οἱ διάφορες φάσεις λειτουργίας τῆς Ἑμαγιέ δὲν ἀποτυπώνονται μὲ τὴν ἴδια πληρότητα στὸ τμῆμα τοῦ ἀρχείου πού διασώθηκε. Ἀπὸ τὴν περίοδο Ἀθ. Κώστα καὶ τὴν τελευταία δεκαετία 1947-1957 προέρχεται ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς ἐγγράφων καὶ καταστίχων. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὶς ἐνότητες πού καταγράφουν τὶς διάφορες δραστηριότητες τῆς ἐπιχείρησης. Οἱ πυκνότητες πού ἀποδεδεσμύονται ἀπὸ τὶς στίβες δελτίων πού βρέθηκαν δεμένα μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ παρακολουθήσουμε τὴ διαδικασία παραγωγῆς σὲ κάθε τμῆμα. Πρόκειται γιὰ τὰ ἡμερήσια δελτία ἐργασίας, 22.500 περίπου ἐγγραφα, ἓνα εἶδος ἐσωτερικῆς ἀλληλογραφίας σὲ κωδικοποιημένη μορφή πού ἀπηύθησαν οἱ προϊστάμενοι τῶν τμημάτων πρὸς τὸ παραγωγικὸ γραφεῖο. Τὸ τελευταῖο παρακολουθοῦσε τὴν ἐκτέλεση τῶν παραγγελιῶν, ἔκανε χρονομετρήσεις καὶ ὑπολογισμοὺς κόστους. Τὰ στοιχεῖα πού συγκεντρώνονταν ἀπὸ τὰ ἡμερήσια δελτία ἐργασίας μεταφέρονταν σὲ ἄλλες καταστάσεις, μηνιαῖες καὶ ἐτήσιες. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ παρακολουθοῦσαν τὴν παραγωγικὴ ικανότητα τοῦ ἐργοστασίου καὶ τὴν ἀποδοτικότητα τοῦ κάθε ἐργαζόμενου. Πρόκειται γιὰ ἓνα πολὺπλοκο σύστημα τὸ ὁποῖο ἐνδεχομένως νὰ εἶχε υἱοθετηθεῖ στὰ πλαίσια μιᾶς ἐπιστημονικῆς ὀργάνωσης τῆς ἐργασίας.

Μιὰ δευτέρη δέσμη πληροφοριῶν ἀφορᾷ στὸ μηχανολογικὸ ἐξοπλισμὸ τοῦ ἐργοστασίου: ἐργαλεῖα, μηχανήματα καὶ μητρῶο προτύπων. Ἀπὸ τὰ δελτία αὐτὰ πού φέρουν καὶ σχέδια μὲ διαστάσεις συμπεραίνουμε γιὰ τὴν ικανότητα τῶν τεχνιτῶν νὰ κατασκευάζουν καὶ νὰ τροποποιοῦν τὰ ἐργαλεῖα πού τοὺς χρειάζονταν. Ἀπὸ τὰ βιβλία ἀποθήκης πληροφοροῦμαστε γιὰ τὶς πρῶτες ὕλες πού

εἰσάγονταν, τὰ πλοῖα ποὺ τὶς μετέφεραν κ.ἄ. Οἰκονομικοῦ περιεχομένου πληροφορίες ἔλλείπουν σχεδὸν ἐντελῶς. Βρέθηκαν ἐλάχιστα λογιστικά βιβλία καὶ μικρὸ μέρος τῆς ἀλληλογραφίας μὲ τὸ γραφεῖο τῆς Ἀθήνας.

Στὴν ταξινόμηση ἀκολογήθηκε ἡ διάρθρωση σὲ ἐνόητες ποὺ ὑποδείκνυαν οἱ φάκελοι ποὺ βρέθηκαν δεμένοι. Φαίνεται ὅτι ὅσο λειτουργοῦσε τὸ ἐργοστάσιο τὸ ἀρχεῖο διετηρεῖτο σὲ καλὴ κατάσταση. Τὰ ἔγγραφα ἦταν δεμένα μὲ σπάγγο κατὰ ἐνόητες ποὺ ἀποτύπωναν τὴν παραγωγικὴ διαδικασίαν καὶ χρονολογικά. Αὐτὴ ἡ θεματολογικὴ κατάταξις ἐπέτρεψε τὴν κατανόησιν τοῦ πολυπλοκοῦ συστήματος ὀργάνωσιν τῆς παραγωγῆς.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἔγγραφα ποὺ καταλαμβάνουν 43 φακέλους καὶ τὰ 66 κατάστιχα, στὸ ἐργοστάσιον βρέθηκε πλούσιον εἰκαστικὸ ὑλικόν. Πρόκειται κυρίως γιὰ σχέδια, 1000 περίπου, μηχανολογικά, ἀρχιτεκτονικά, καλουπιῶν κ.ἄ. Πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ φέρουν τὴ σφραγίδα αὐστριακῶν ἢ γερμανικῶν ἐργοστασίων παραγωγῆς ἐσμαλτωμένων εἰδῶν καὶ ἀνήκουν στὴν περίοδον 1909-1923. Καθὼς τὰ περισσότερα προέρχονται ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιον τῆς Titania-Werke, ὑποθέτομε ὅτι συνόδευαν τὸ μηχανολογικὸ ἐξοπλισμὸν τοῦ ἐργοστασίου.

Τέλος, στὴν κατανόησιν τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον γινόνταν ἡ διακόσμησις πάντων ἐτοιμῶν προϊόντων συμβάλλει τὸ ὑλικόν ποὺ βρέθηκε σὲ δύο ὀγκώδεις φακέλους μὲ μακέτες, σχέδια καὶ σεμπλόν, χαρτόνια δηλαδὴ στὰ ὅποια ζωγράφιζαν τὸ σχέδιον καὶ στὴ συνέχειαν ἔκοβαν τὸ ἔχον τόσες φορές ὅσες τὰ χρώματα τῆς παράστασις. Ἐφαρμόζοντας τὸ σεμπλόν πάλιν στὸ σκεῦος, χρωμάτιζαν μέσα ἀπὸ τὰ κενὰ διαδοχικὰ τὰ διάφορα τμήματα. Ἀπὸ τὰ σεμπλόν συμπεραίνουμε γιὰ τὴν ποικιλίαν τῶν εἰδῶν ποὺ κατασκευάζονταν καὶ τὸ εὖρος τῆς πελατείας, κοινωνικὸ καὶ γεωγραφικόν. Γιὰ δημόσια χρῆσιν προορίζονταν οἱ διαφημίσεις, οἱ ἐπιγράψεις μὲ ὀδηγίαις καὶ ἀπαγορεύσεις, οἱ πινακίδες ὁδῶν, γραφείων καὶ ὀργανισμῶν. Στὸν ἰδιωτικὸν χῶρον ἔχουν θέση κυρίως οἱ ἐπιγράψεις μὲ ὀνόματα καὶ ἐπαγγέλματα, τὰ ἡμερολόγια, οἱ εἰκόνες, οἱ ἐπιτάφιας ἐπιγράψεις, τὰ παιγνίδια καὶ τὰ προσωπικὰ ἀντικείμενα, ὑγιεινῆς, φαγητοῦ καὶ ἄλλα. Τὰ διακοσμητικὰ αὐτὰ σχέδια παραπέμπουν στὶς ἐκλαϊκευμένους εἰκαστικὰς ἀντιλήψεις τοῦ μεσοπολέμου καὶ μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ φανταστοῦμε σκηνὰς τῆς καθημερινῆς ζωῆς.

ΒΑΣΩ ΘΕΟΔΩΡΟΥ